

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Startlån till förstagångsköpare av bostad (SOU 2022:12)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

I remissen ingår förslag till ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och förslag till förordning om statlig kreditgaranti för startlån som lämnas till förstagångsköpare.

I sak anges förslaget innebära bland annat följande. Det ska finnas ett startlån med syfte att få fler förstagångsköpare att klara kontantinsatsen till en ägd bostad. Målgruppen för startlånet föreslås vara de som inte ägt en primär bostad i Sverige de senaste 10 åren och som har behov av att låna mer än 85 procent av bostadens värde för att kunna köpa en första primär bostad. Vidare föreslås att det för startlån till förstagångsköpare ska gälla en statlig garanti som lämnas till bolåneaktörer som beviljar startlån. Den statliga garantin innebär att bolåneaktörer kan bevilja totala bolån som lämnas mot säkerhet i bostaden, inklusive startlån, som överstiger en belåningsgrad på 85 procent. Med det föreslagna startlånet kan belåningsgraden vid förstagångsköparens förvärv av en primär bostad vara upp till 95 procent. Förslaget är att garantin maximalt ska kunna omfatta belåningen mellan 85 och 95 procents belåningsgrad, alltså som mest lån på 10 procent av bostadens värde. Detta anges innebära att den kontantinsats som krävs för ett bostadsköp kan vara mindre än vad som gäller i dag. Ändringen i offentlighets och sekretesslagen innebär att det föreslås införas en ny bestämmelse i denna lag att sekretess gäller i ärenden enligt den föreslagna förordningen om statlig kreditgaranti för startlån som lämnas till förstagångsköpare, för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. I andra ärenden än sådana om nedsättning eller avskrivning till följd av sjukdom gäller sekretessen inte beslut i ärendet. För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen enligt förslaget i högst femtio år.

Regelrådets analys fokuserar på de delar av förslag och konsekvensutredning som kan ge effekter av betydelse för företag.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Det anges i remissen att de som ska skaffa en egen bostad för första gången i dagsläget står inför ett antal utmaningar. Mer än 60 procent av bostadsbeståndet utgörs av ägda bostäder

eller bostadsrätter. Denna andel har ökat de senaste 20 åren, särskilt i Storstockholm. Samtidigt har andelen hyresrätter minskat och i kombination med växande bostadsköer har det lett till att fler hushåll behöver söka sig till den ägda bostadsmarknaden. De senaste 20 åren har priserna på bostäder ökat kraftigt. Under denna period har det förvisso funnits kortare perioder när priserna tillfälligt sjunkit men den övergripande trenden har varit den motsatta. År 2002 var det genomsnittliga kvadratmeterpriset på bostadsrätter i Sverige 9 818 kronor. Under 2020 var motsvarande pris 40 793 kronor. Trenden har dessutom förstärkts under coronapandemin. I inledningen av pandemin sjönk priserna på bostadsrätter till omkring 40 000 kronor per kvadratmeter men sedan dess har de stigit till omkring 46 000 kronor per kvadratmeter. En kombination av lägre räntor, ett otillräckligt byggande, höga produktionskostnader och en större efterfrågan på ett ägt boende har drivit upp bostadspriserna. Även om lönerna i Sverige har ökat väsentligt under 2000-talet, i både nominella och reala termer, har inkomsterna inte ökat lika mycket som priserna på bostäder. Bostadsprisutvecklingen i förhållande till inkomstutvecklingen har gjort det svårare för framför allt förstagångsköpare att köpa en bostad. För att kunna köpa en bostad i dag behövs både en kontantinsats och en inkomst som är tillräcklig för att få bolån, och på många håll i landet (särskilt i storstäderna) är det betydande belopp som behövs för kontantinsatsen. Förutom att ha pengar till en kontantinsats behöver en förstagångsköpare också ha en inkomst som är tillräckligt hög för att få ett bolån som är så stort att det räcker för att köpa en bostad. De som inte äger en bostad och som inte har tillräcklig kötid till hyresmarknaden blir därför ofta i stället hänvisade till en dyr andrahandsmarknad, vilket ytterligare försämrar möjligheten att spara till en kontantinsats. Problemen anges genomgående vara större i storstäderna än i övriga landet. Det anges att utredningen har fått i uppdrag att utreda och lämna förslag på åtgärder för att underlätta för hushåll som för första gången ska köpa en bostad (firstagångsköpare). Syftet anges vara att underlätta för dessa att komma in på den ägda bostadsmarknaden. Utöver den nyss refererade bakgrundsbeskrivningen, som återfinns i betänkandets andra kapitel, finns också bakgrundsbeskrivningar i andra delar av remissen.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I sammanfattningen anges att utredningen även har övervägt ett gynnat bosparande som ett sätt för förstagångsköpare att spara ihop till kontantinsatsen. Utredningen lägger emellertid inget sådant förslag. Vidare har utredningen har övervägt åtgärder för att underlätta för förstagångsköpare att klara bolåneaktörens lagstadgade kreditprövning. Utredningen lägger inga förslag om sådana åtgärder men ställer sig bakom en hemställan från Finansinspektionen om en förändrad beräkning av ränteskillnadsersättning, förutsatt att en sådan förändring förbättrar förstagångsköparens konsumentskydd vid längre räntebindingstider.

I betänkandets nionde och tionde kapitel återfinns mer detaljerade bedömningar avseende gynnat bosparande och åtgärder för att underlätta för förstagångsköparna att klara bolåneaktörernas kreditprövning.

I beskrivningen av målgrupp för förslaget anges också information om möjliga effekter av om man skulle ha valt en större målgrupp.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att utredningen har övervägt alternativa sätt att underlätta för hushåll att första gången köpa en bostad, såsom ovan nämnt gynnat bosparande. Analysen av sådana alternativa lösningar ger en bild av för- och nackdelar med

dem och vad som föranlett utredningen att inte föreslå sådana åtgärder i stället för det föreslagna startlånet eller som komplement till detta. Det framgår vilka för- och nackdelar som utredningen anser finns med en större målgrupp – framför allt att det skulle kunna medföra en större prispåverkan vilket vore negativt för förslagets syfte. Det är också möjligt att sluta sig till att om inga åtgärder skulle vidtas är bedömningen att dagens problem skulle kvarstå. Sett utifrån de aspekter som Regelrådet har att beakta hade det varit en fördel om det dessutom hade funnits mer utvecklad information om ifall företag skulle kunna påverkas annorlunda av de lösningar som valts bort och i sådant fall hur. Befintlig beskrivning är emellertid tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att en utförlig beskrivning av den relevanta EU-rätten finns i betänkandets avsnitt 6.5. Vidare anges att utredningens förslag är att staten ska erbjuda kreditgarantier som omfattar startlån som lämnas till förstagångsköpare. Garantierna ska riktas till bolåneaktörer och gälla enligt vissa villkor i garantiavtal. Enligt förarbetena till budgetlagen (2011:203) finns det generellt sett anledning att betrakta statliga garantier och utlåning med statliga medel till företag som statligt stöd. Som utgångspunkt är det därför nödvändigt att beakta EU:s statsstödsregler när villkor för statliga garantier och lån utformas. Vid bedömning av huruvida det är fråga om statligt stöd med hänsyn till EU:s statsstödsregler är den avgörande frågan om lån- eller garantitagaren får en ekonomisk fördel som inte hade uppstått om marknadsmässiga villkor skulle ha tillämpats. Finns en sådan ekonomisk fördel spelar det inte någon roll om stödet kallas lån, garanti eller bidrag. Det anges att utredningen har föreslagit att en avgift ska tas ut för de garantier som staten ställer ut. Avgiften ska täcka administrativa kostnader, de förluster som garantierna beräknas leda till samt en avkastning för staten på ett tänkt kapital som är nödvändigt för att ställa ut garantierna. Utredningen bedömer att den nyss nämnda avgiften innebär att garantin lämnas på marknadsmässiga villkor. Mot den bakgrunden utgör förslaget enligt utredningens uppfattning inget statligt stöd som träffas av statsstödsreglerna. Utredningen bedömer vidare att förslaget är förenligt med övriga delar av EU-rätten, till exempel det så kallade bolånedirektivet (se avsnitt 1.1). Sammanfattningsvis anges utredningens förslag alltså vara förenliga med EU-rätten.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet finner ingen ytterligare aspekt som uppenbart borde ha beaktats på det EU-rättsliga området. Den beskrivning som finns av de aspekter som förslagsställaren har beaktat är tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det anges i remissen att såväl lagändring som föreslagen ny förordning avses träda i kraft år 2023. Däremot anges inget datum detta år. Såvitt Regelrådet kan finna har förslagsställaren inte fört något resonemang om vad som talar för den föreslagna tidpunkten. När det gäller behov av speciella informationsinsatser finns en beskrivning av vilka resurser som kommer att behöva användas av den föreslagna garantimyndigheten. I detta sammanhang anges det finnas behov av systemutveckling och att en webbplats skapas.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår visserligen vilket år som förslagsställaren tänkt sig att förslaget skulle träda i kraft men det hade varit motiverat med någon form av

analys av vad ett ikraftträdande nästa år skulle kunna ge för konsekvenser för olika berörda. Det finns en beskrivning av uppbyggnad av it-system och dylika funktioner hos garantimyndigheten. Regelrådet finner det visserligen rimligt att dra slutsatsen att när dessa system och verktyg tagits fram, kommer de att kunna ge viss information till såväl hushåll som skulle vara intresserade av lånen som bolåneaktörerna. Det kan emellertid inte anses finnas en tydlig analys av behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att förslaget främst bedöms påverka företag inom kreditmarknaden. På annan plats i betänkandet anges att det finns flera olika företagstyper som får lämna bolån. För företag som vill lämna bolån gäller att tillstånd måste innehas enligt antingen lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF) eller lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter (LVB). Dessa lagar innehåller även bemyndiganden som ger Finansinspektionen rätt att meddela föreskrifter som innehåller mer detaljerade regler. Det anges att bankerna står för de allra flesta bolånen men därutöver lämnas bolån även av andra kreditinstitut samt av företag som har tillstånd att lämna bostadskrediter enligt LVB. De företag som omfattas av LBF kallas med ett samlingsnamn för kreditinstitut och omfattar banker och kreditmarknadsföretag. Begreppet banker omfattar i sin tur bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker.

Det anges vidare finnas en positiv effekt på arbetsmarknaden i de fall där bostadsbrist minskar, eftersom det bör medföra en större rörlighet för arbetskraften. Detta anges ha en positiv betydelse för företag.

Någon beskrivning av de berörda företagens antal och storlek finns inte i konsekvensutredningen och inte heller, såvitt Regelrådet kan se, i annan del av betänkandet.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en branschmässig beskrivning av bolåneaktörerna. Denna beskrivning är tydlig, vilket är värdefullt. Det finns inte någon beskrivning av de företag som skulle kunna vinna på en minskad bostadsbrist i regioner med hög efterfrågan på arbetskraft. Såvitt Regelrådet kan förstå skulle detta kunna variera väsentligt mellan olika regioner och även om det i och för sig hade kunnat förbättra konsekvensutredningens kvalitet ytterligare om något exempel hade getts, är det inte någon väsentlig brist att sådan information saknas. Den branschmässiga beskrivningen av berörda företag är således tillräcklig. Däremot är det en väsentlig brist att det saknas en beskrivning av bolåneaktörernas antal och storlek.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån bransch godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal och storlek bristfällig.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Det anges i konsekvensutredningen att förslagsställaren bedömer att anslutna bolåneaktörer kommer att få en ökad utlåning av bolån eftersom de i och med den statliga garantin kan belåna förstagångsköparens bostäder upp till 95 procent av marknadsvärdet förutsatt att låntagaren har återbetalningsförmåga. Utredningen bedömer vidare att bolån till förstagångsköpare kommer att öka med 10 miljarder kronor per år givet scenario mitt. (På

annan plats i konsekvensutredningen görs bedömningar av bolåneutveckling i olika scenarier). Därutöver anges att bostadsrelaterade blancholån kommer att minska med upp till 1,2 miljarder kronor. Därmed anges den totala bostadsrelaterade utlåningen till förstagångsköpare kunna komma att öka med ungefär 9 miljarder kronor.

Utredningen bedömer också att startlånet och den statliga garantin kommer att leda till viss ökad administration hos bolåneaktörer. Den ökade administrationen anges vara kopplad till att aktörerna ingår ett garantiavtal med garantimyndigheten samt rapporterar till densamma. Även administrationen i samband med kreditgivningen ökar och då primärt i relation till intygsprocessen. Det anges vara möjligt att bolåneaktörer även kommer att förändra sina digitala kundprocesser för att erbjuda startlånet, vilket skulle innebära ett utvecklingsarbete. Utredningen bedömer att så kommer att ske först om startlånet och garantin leder till den användning som utredningen förutser och att bolåneaktörer dessutom bedömer att startlånet och garantin är en långsiktigt närvarande åtgärd.

I betänkandets avsnitt 8.5.6 anges mer detaljerat vad bolåneaktören ska granska i samband med att det avgörs om en köpare är kvalificerad för startlånet. Där anges således att bolåneaktören ska kontrollera att låntagaren inte stått som gäldenär för något bolån de senaste 12 månaderna och inte finns i det föreslagna registret över förstagångsköpare som tidigare fått startlån. Vidare behöver bolåneaktören inhämta ett intyg från låntagaren om att hen inte äger och under de senaste 10 åren inte ägt en bostad där hen varit bosatt på det sätt som avses i folkbokföringslagen och att denne avser att använda den förvärvade bostaden som primär bostad. Låntagaren skriver under intyget att de lämnade uppgifterna stämmer på heder och samvete. Därutöver behöver bolåneaktören kontrollera att förvärvet av den primära bostaden sker på marknadsmässiga villkor och att säljaren av bostaden inte fortsätter att äga någon andel av den. Bolåneaktören behöver också säkerställa att startlån bara lämnas till de som behöver det. Det anges medföra att bolåneaktören behöver säkerställa att den primära bostaden vid förvärvet belånas med mer än 85 procent av marknadsvärdet och att startlån bara lämnas för den del av belåningen som överstiger denna gräns. Bolåneaktören ska dokumentera att kontrollerna gjorts. Vidare föreslås det att en förstagångsköpare som är vårdnadshavare och som ensam vill köpa en primär bostad ska ha möjlighet att få ett större startlån än vad som annars gäller. I dessa fall kommer bolåneaktören utöver det som redan nämnts behöva kontrollera att personen i fråga är vårdnadshavare samt säkerställa att låntagaren ensam köper 100 procent av bostaden. Bolåneaktören ska informera garantimyndigheten om de startlån som lämnas och hur stora de är, till vem de lämnas och den amortering som gäller för dessa.

Det anges att utredningen också har övervägt om möjligheten att lämna startlån med en statlig garanti kan skapa incitament för bolåneaktörer att ta större risker eller på annat sätt agera på ett sätt som utredningen uppfattar som oönskat. Utredningen ser två huvudsakliga områden där bolåneaktörernas risktagande kan öka på grund av garantins riskavlyft. För det första leder garantin till att bolåneaktören accepterar en köpeskilling för bostaden som avviker från bostadens marknadsvärde vid köp eller försäljning. För det andra skulle bolåneaktören kunna göra en mindre robust kontroll av konsumentens återbetalningsförmåga eftersom staten ändå garanterar en del av de lån som lämnas till förstagångsköparen. Utredningen bedömer emellertid att det krav på marknadsmässighet vid köp och försäljning av bostad som ingår i förslaget i rimlig utsträckning bör säkerställa att köpeskillingen motsvarar marknadsvärdet. Av det anges följa att den del av bolånet som staten garanterar, alltså startlånet, sannolikt kommer att ligga i rätt läge, det vill säga inom 85 till 95 procent av bostädens marknadsvärde. Detta anges innebära att staten inte kommer att behöva betala ut ersättning från garantin annat än vid ett prisfall som är större än 5 procent av marknadsvärdet

vid förvärvstillfället, vilket också är syftet med garantin. Krav på att bolåneaktörerna ska kontrollera låntagarens återbetalningsförmåga anges vidare vara lagstadgat. Enligt 12 § konsumentkreditlagen (2010:1846) gäller att bolåneaktörerna ska pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad hen åtar sig enligt kreditavtalet. Kreditprövningen ska grundas på tillräckliga uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden. Krediten får beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande. Utredningen bedömer därför att risken att startlån ska beviljas till personer som inte har återbetalningsförmåga vid köptillfället är tillräckligt begränsad. Även förhållandet att bolåneaktören behöver hantera frågor om amorteringsfrihet och ränteanstånd, samt genomföra realisering av en bostad utan att kunna kräva kompensation för de administrativa kostnader detta innebär, anges ha en dämpande verkan på risktagandet.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en relativt utförlig kvalitativ beskrivning av vilka kontroller som behöver göras av bolåneaktörerna. Detta är värdefullt. Däremot finns det ingen kvantifierad bedömning av vilken tidsåtgång som detta skulle kunna tänkas medföra, eller vad det skulle kunna kosta för de berörda bolåneaktörerna. Därigenom blir det inte möjligt för Regelrådet att få någon uppfattning om vad kostnadsökningen för dessa kontroller skulle kunna tänkas bli, vare sig per företag eller för företagen totalt. Det har också angetts några ytterligare möjliga förändringar som skulle kunna bli aktuella, såsom ändringar i digitala kundprocesser. Inte heller detta har kvantifierats. Regelrådet konstaterar å ena sidan att det kommer att vara frivilligt för företagen att erbjuda de aktuella startlånen, och därmed också hantera de kostnader som följer. Att det är frivilligt att göra något som kan medföra en kostnad för företaget är en aspekt som i vissa fall medför att Regelrådet ställer något mindre strikta krav på vilken information om kostnader som krävs. Å andra sidan konstaterar Regelrådet att förslagsställaren har angett att möjligheten att lämna startlån kan ses som en konkurrensfördel för bolåneaktörerna och att det skulle kunna vara så att små företag har svårare att lämna startlån än större. Detta, som beskrivs mer i avsnitt om konkurrensförhållanden nedan, kan anses vara faktorer som talar för att även om det formellt är frivilligt att erbjuda startlån, kan det vara en nackdel för företag att inte göra det. Det är inte uppenbart utifrån förslagsställarens beskrivning att det finns särskilda svårigheter att göra en bedömning av vilka kostnadsförändringar som kan bli aktuella till följd av kraven som ställs på den som ska lämna ett startlån. Det framgår inte heller om förslagsställaren har gjort några försök att få en uppfattning om vad sådana kostnader skulle kunna uppgå till och vad sådana försök i så fall resulterat i. Om det finns särskilda utmaningar att göra en uppskattning hade detta kunnat anges och förklaras. Sammantaget finner Regelrådet att även om det är positivt att det finns en del tydlig kvalitativ information om de administrativa kraven borde det ha varit möjligt att vara i vart fall något tydligare om vilka kostnader dessa kan väntas föranleda. Alternativt hade det kunnat anges tydligt vilka specifika hinder som finns för en sådan analys, om det skulle vara fallet. Däremot finner Regelrådet att det finns en beskrivning av förändringar i de verksamhetsmässiga förutsättningarna för de berörda företagen som är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags tidsåtgång och kostnader bristfällig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på berörda företags verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges i konsekvensutredningen att möjligheten att lämna startlån kan ses som en konkurrensfördel. Utredningen bedömer att företag som av olika anledningar inte kommer att vilja eller kunna lämna startlån, men har förstagångsköpare som en målgrupp för sina produkter, kan komma att förlora på det aktuella förslaget. Det anges vara möjligt att små företag kommer ha svårare att lämna startlån än stora företag. Endast företag som kan lämna bolån kommer ha möjlighet att teckna ramavtal för startlån. Det finns ett antal företag vars affärsidé är att underlätta för förstagångsköpare, antingen genom olika typer av krediter eller genom olika typer av boendeformer. Det är möjligt att startlånet till viss del innebär en minskad efterfrågan på dessa produkter eller tjänster. Det är dock möjligt att dessa produkter eller tjänster kan komma att efterfrågas även om ett statligt garanterat startlån införs, som substitut till startlånet eller som komplement. De positiva effekter som startlånet kan ha på arbetsmarknaden bedöms även vara positiva för företag, inklusive små företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av några aspekter som kan påverka konkurrensförhållandena för berörda företag. Det skulle visserligen ha kunnat förbättra konsekvensutredningens transparens om det exempelvis hade gjorts en mer utvecklad analys av skillnader i förutsättningar för bolåneaktörer i olika storlek, men även befintlig beskrivning kan anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Inget anges om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner inget som uppenbart talar för att en påverkan på företagen i andra avseenden skulle uppstå och det är därför ingen väsentlig brist att sådan beskrivning saknas.

Regelrådet finner, utifrån förutsättningarna i ärendet, avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Inget anges om särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning. Som har refererats ovan anges det att små företag skulle kunna få svårare att lämna startlån än större företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det kan i och för sig anses framgå att någon särskild hänsyn till små företag inte har tagits vid reglernas utformning. Däremot framgår det inte om det hade funnits några särskilda hinder för att ta sådana hänsyn. Det framgår inte heller hur storleken varierar mellan de berörda bolåneföretagen. Det formuleringar som finns, indikerar att det finns mindre företag och såvitt Regelrådet kan förstå att den relativa konkurrenskraften hos dessa kan missgynnas av förslaget. Mot denna bakgrund kan inte den information som finns anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i några avseenden håller tillräcklig kvalitet. Det finns också i några avseenden tillräcklig information om hur berörda företag påverkas. Varken de berörda företagens antal och storlek, påverkan på företagens kostnader eller särskild hänsyn till små företag har emellertid beskrivits tillräckligt tydligt. Regelrådet noterar att konsekvensutredningen innehåller utförlig information om konsekvenser i andra avseenden, såsom exempelvis effekter för hushåll. Dessa aspekter är emellertid inte av sådant slag att de omfattas av Regelrådets granskning.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 30 september 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Per Högström.

Claes Norberg
Ordförande

Per Högström
Föredragande